

Sectorplan 5 Gescheiden ingezameld textiel

I Afbakening

Gescheiden ingezameld textiel is afkomstig van de gescheiden inzameling bij of gescheiden afgifte door particuliere huishoudens en bedrijven. Textiel dat vrijkomt uit huishoudens bestaat in hoofdzaak uit kleding, schoeisel, lakens, dekens, grote lappen stof en gordijnen. Bij bedrijven komt afgedragen bedrijfskleding vrij, en bij bedrijven die textiel produceren of met textiel werken komt textiel vrij in de vorm van snijafval en garenrestanten. Verder worden ook restanten uit de textielveredelingsindustrie gescheiden ingezameld. Al deze stromen vallen onder dit sectorplan.

Ook partijen aan de bron gescheiden gehouden textiel die niet worden ingezameld maar door een ontoedener zelf ter verwerking worden aangeboden vallen onder dit sectorplan.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen zie...

Niet gescheiden ingezameld textiel en tapijtafval	Sectorplan 1: Huishoudelijk restafval (inclusief grof) Sectorplan 2: Restafval van bedrijven
Productierestanten en snijverliezen uit de tapijtindustrie	Sectorplan 3: Procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen
Gescheiden ingezameld tapijtafval van huishoudens	Beleidskader

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van gescheiden ingezameld textiel is recycling.

Voor schoeisel waarvoor recycling niet mogelijk is, is de minimumstandaard andere nuttige toepassing.

Voor gescheiden ingezameld textiel dat, bijvoorbeeld omdat het sterk is vervuild zoals kleding met verf of olievlekken,

- niet voor recycling geschikt is

of

- waarvoor de recyclingsroute zo duur is dat de kosten voor afgifte door de producent/ontoedener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton,

is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

III Grensoverschrijdend transport van afval

Als gescheiden ingezameld textiel als Groene lijst-afvalstof kan worden aangemerkt, is de procedure voor (voorlopige) nuttige toepassing beschreven in [12.3](#) van het beleidskader.

Voor overbrenging vanuit of naar Nederland voor (voorlopige) verwijdering, en die gevallen waarin voor (voorlopige) nuttige toepassing sprake is van de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming, zijn het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures opgenomen in hoofdstuk [Toetsingskader grensoverschrijdend transport van afval](#) van het beleidskader. De uitwerking voor gescheiden ingezameld textiel is hieronder gegeven. Deze uitwerking geldt

- voor overbrenging binnen de Europese Unie, en

- voor invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij

• uit paragraaf [12.5.5](#) van het beleidskader iets anders volgt en/of

• toetsing aan [Verordening 1013/2006/EG](#) al direct leidt tot bezwaar (bijvoorbeeld op basis van art. 36 van de verordening).

(Voorlopige) verwijdering

Overbrenging vanuit Nederland voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging naar Nederland voor storten is op grond van nationale zelfverzorging en/of nationale wettelijke bepalingen in beginsel niet toegestaan.

Overbrenging naar Nederland voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat de verwerking niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Overbrenging vanuit Nederland voor voorbereiding voor hergebruik of recycling alsmede voor voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt of wanneer de mate van recycling lager is dan gangbaar is bij verwerking van betreffende afvalstof in Nederland. Voor gescheiden ingezameld textiel geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) nuttige toepassing dan voorbereiding voor hergebruik of recycling danwel voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling is in beginsel niet toegestaan omdat recycling mogelijk is. Dit verbod geldt echter niet voor gescheiden ingezameld textiel waarvoor uit de kennisgeving blijkt dat recycling gelet op de aard en samenstelling van het materiaal niet mogelijk is of waarvoor de recyclingroute zo duur is dat de kosten voor afgifte voor recycling in Nederland door de producent/ontdoener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton. Een en ander moet blijken uit het kennisgevingsdossier. In het dossier moeten stukken aanwezig zijn, waaruit blijkt dat recycling niet mogelijk is, danwel meer kost dan € 175,- per ton. De kennisgever kan aan deze eis voldoen door verklaringen te overleggen van bedrijven die vergund zijn of op basis van algemene regels bevoegd zijn textiel te recyclen, waaruit blijkt dat zij het textiel waar de kennisgeving specifiek betrekking op heeft niet voor recycling kunnen accepteren met de reden hiervan, danwel dat recycling de aanbieder meer kost dan € 175,- per ton. Indien er meerdere bedrijven in Nederland actief zijn die textiel kunnen recyclen, is het voldoende bewijsstukken te leveren van tenminste twee van deze bedrijven. Indien het kennisgevingsdossier aan bovengenoemde eisen voldoet, dan is overbrenging vanuit Nederland voor andere vormen van (voorlopige) nuttige toepassing in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor gescheiden ingezameld textiel geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Overbrenging naar Nederland voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Algemene aspecten

Gescheiden inzameling van textiel gebeurt door diverse organisaties:

- Professionele charitatieve instellingen
- Charitatieve instellingen op vrijwilligersbasis
- Kringloopbedrijven, gemeenten of samenwerkende gemeenten
- Stichtingen, verenigingen, scholen, kerken
- Commerciële inzamelaars.

Bijna 80% van de gemeenten heeft de inzameling van textiel uitbesteed aan kringloopbedrijven en charitatieve instellingen.

Het gescheiden ingezamelde textiel wordt uitgesorteerd voor verschillende doeleinden:

- De draagbare kleding wordt verkocht aan tweedehands ('vintage') winkels of buitenlandse, vooral Afrikaanse inkopers. De (opbrengst van) draagbare kleding kan naar humanitaire doelen gaan.
- Lappen worden verwerkt tot poetsdoeken
- Een deel van het textiel wordt in de textielindustrie als grondstof ingezet door het te verwerken tot band en garen, matrassenvulling, baffles of isolatiemateriaal (o.a. voor de automotive-industrie).

Restmateriaal kan toepassing vinden door verbranden met energijeterugwinning.

Omvang afvalstof

De totale productie aan gescheiden ingezameld textiel in de afvalfase in Nederland bedraagt ongeveer 74 kton (situatie 2006).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

150109; 200110; 200111

In artikel 1 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) wordt verwezen naar de bijlage die hoort bij [Beschikking 2000/532/EG](#) van de Commissie. In deze bijlage, die is gewijzigd bij [Besluit 2014/955/EU](#) van de Commissie, vindt u de afvalstoffenlijst en de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. De regeling en bijlage worden nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van gescheiden ingezameld textiel vindt jaarlijks plaats op basis van de CBS-enquête Gemeentelijk afval, de bedrijfsafvalstoffenstatistiek van het CBS en de meldingen aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen. Hiermee wordt inzicht verkregen in de door en/of in opdracht van gemeenten en/of bedrijven ingezamelde hoeveelheden textiel. Rijkswaterstaat Leefomgeving rapporteert jaarlijks over [monitoring en de resultaten](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor gescheiden ingezameld textiel zijn de in het kader van de [Richtlijn industriële emissies](#) opgestelde BBT-conclusies (of zolang deze er nog niet zijn de BBT-referentiedocumenten (BREF's)) betrokken. Met deze documenten moet op grond van artikel 5.4, eerste lid, van het [Besluit omgevingsrecht](#) rekening worden gehouden bij het bepalen

van de BBT. Voor gescheiden ingezameld textiel zijn geen als BBT aangemerkte bepalingen gevonden over de wijze waarop deze afvalstof verwerkt moet worden. De Richtlijn industriële emissies en daarop gebaseerde BREF's hebben dan ook geen gevolgen voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd.

Hoogwaardigheid van verwerking

De uit milieuoogpunt meest gewenste beheerwijze is hergebruik, dat voor een groot deel van gescheiden ingezameld textiel mogelijk is, afhankelijk van de soort en kwaliteit van het ingezamelde textiel.

Na inzameling wordt textiel gescheiden in categorieën en kwaliteiten, die allen een apart verwerkings- en afzettraject als product of als materiaal hebben. Hergebruik vindt bijvoorbeeld plaats door kringloopwinkels of export. Textielrestanten worden ook gerecycled en versneden tot poetslappen (met name voor de chemische industrie) of verwerkt tot band en garen, matrassvulling of isolatiemateriaal voor de automotive-industrie. Gescheiden ingezameld textiel dat niet geschikt is voor hergebruik of recycling, kan nuttig worden toegepast in de vorm van hoofdgebruik als brandstof. In de vergunningen voor deze alternatieven wordt bij de acceptatiegrenzen aandacht besteed aan het voorkomen van verbranden van partijen die wel voor recycling in aanmerking komen.

Naast technische overwegingen die recycling onmogelijk maken kan recycling voor bepaalde partijen ook relatief duur zijn. Ook in die gevallen voorziet de minimumstandaard in een mogelijkheid om alsnog inzet als brandstof mogelijk te maken. De grenswaarde hiervoor is € 175,- per ton afval. Voor een toelichting op welke kosten daarin worden meegenomen wordt verwezen naar [paragraaf 5.2.3](#) van het beleidskader.

- De ontdoener van een afvalstof moet aantonen dat recycling vanwege de kosten daarvan niet mogelijk is. De ontvangende inrichting dient te controleren of de aannemer van de ontdoener terecht is.
- Als het gaat om het storten van afvalstoffen is in artikel 10, derde lid, van het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen geregeld dat de ontdoener moet aangeven waarom geen (verdere) behandeling van de afvalstof heeft plaatsgevonden (de gegevens zijn onderdeel van de te verstrekken omschrijving). Op grond van artikel 11g, eerste lid, van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen, dient de stortplaats de omschrijving te controleren. Indien geen of geen volledige omschrijving is verstrekt, mag de afvalstof niet worden geaccepteerd. Beide bepalingen werken rechtstreeks.
- Als het gaat om het aanbieden van afvalstoffen aan een afvalverbrandingsinstallatie, dient in de acceptatiecriteria van de afvalverbrandingsinstallaties te worden geregeld dat ontdoeners moeten aantonen dat recycling van de desbetreffende afvalstof meer kost dan € 175,- per ton. Daarnaast moet in het acceptatie- en verwerkingsbeleid te worden geregeld hoe de verstrekte gegevens worden gecontroleerd en welke actie wordt ondernomen indien blijkt dat de verstrekte gegevens onjuist of onvolledig zijn.

Relatie tot de praktijk in Nederland

De minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland. De minimumstandaard leidt daarom niet tot een ongelijk speelveld tussen Nederland en de omliggende landen.

Kosteneffectiviteit

Gescheiden inzamelen en vervolgens product- of materiaalhergebruik van textiel is goedkoper dan integrale inzameling en verwijderen door verbranding. Daarmee is de minimumstandaard kosteneffectief.

Relatie tot minimumstandaard in LAP1

De minimumstandaard voor niet voor hergebruik geschikt textiel is aangepast ten opzichte van LAP1, omdat een hoogwaardigere verwerking van dit textiel mogelijk is.

VI Beleid en regelgeving

Inzameling

Gemeenten hebben keuzevrijheid in de wijze waarop zij de textielinzameling organiseren, bijvoorbeeld via textielbakken of huis-aan-huis-inzameling. Zij kunnen voor de inzameling ook organisaties als charitatieve instellingen inschakelen. Niet gescheiden ingezameld textiel wordt verwerkt met het restafval.

Ketengericht afvalbeleid

Textiel is één van de stromen die is geselecteerd als prioritaire stroom in het programma 'Ketengericht Afvalbeleid'. Met dit programma moet de milieudruk over de hele materiaalketen worden verminderd, waarbij zowel de afvalfase als eerdere fasen (design, productie, gebruik) worden betrokken. Enerzijds kan dit leiden tot concrete maatregelen voor afvalpreventie. Daarnaast worden ook maatregelen beschouwd die ergens in de materiaalketen aangrijpen en op die plaats in de keten danwel elders in de keten leiden tot een lagere milieudruk van het geheel. Zie voor verdere uitwerking het hoofdstuk [Ketengericht afvalbeleid](#) van het beleidskader.

EU-regelgeving

De [Europese Richtlijn storten](#) bevat het voorschrift dat in 2018 de hoeveelheid gestort biologisch afbreekbaar stedelijk afval maximaal 35 gewichtsprocent mag bedragen van de hoeveelheid die in 1995 werd ingezameld. Stedelijk afval is in deze betekenis al het afval dat door of namens overheden wordt ingezameld en betreft in ieder geval afval van huishoudens, maar daarnaast ook een deel van het afval van bedrijven.

Nederland voldoet al aan deze doelstelling door onder meer het gescheiden inzamelen van groente-fruit- en tuinafval van huishoudens, organisch afval van bedrijven en papier en karton van huishoudens en bedrijven. Daarnaast draagt het feit dat de minimumstandaarden voor restafval van huishoudens en bedrijven en voor afval van onderhoud van openbare ruimten storten niet toestaan bij aan het halen van deze doelstelling.

Nationale regelgeving en beleid

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen

Op grond van het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) geldt een stortverbod voor gescheiden ingezameld textiel. Onder diverse categorieën van dat besluit - waaronder bijvoorbeeld 42, 15b of 16b - is gescheiden ingezameld textiel begrepen.

Besluit en Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

Het [Besluit](#) en de [Regeling](#) melden stellen voorschriften aan ontdoeners, inzamelaars/vervoerders en ontvangers van afvalstoffen binnen Nederland. Het doel is om ten behoeve van toezicht, handhaving en monitoring zicht te krijgen op de omvang, aard, afgelegde route en verwerkingsmethode van afvalstoffen binnen Nederland.

Het besluit en de regeling bevatten regels omtrent het melden van de ontvangst en de afgifte van afvalstoffen door meldingsplichtige inrichtingen, de meldsystematiek, de afvalstoffenregistratie en de vereiste formulieren (zoals de begeleidingsbrief).

Het Besluit melden wijst in [artikel 2](#) aan welke inrichtingen maandelijks aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen moeten melden. Niet alle inrichtingen die afvalstoffen ontvangen zijn meldingsplichtig; in het algemeen vallen buiten de meldingsplicht inrichtingen die kleine hoeveelheden afval en/of weinig milieubelastende afvalstoffen ontvangen en deze niet verbranden of storten. Verder worden in artikel 2 inrichtingen uitgezonderd van de meldplicht die uitsluitend handelingen verrichten met bepaalde afvalstoffen, omdat het melden van deze afvalstoffen weinig meerwaarde heeft voor toezicht en handhaving. Tenslotte geldt er voor meldingsplichtige inrichtingen een uitzondering voor het melden van afvalstoffen die genoemd staan in [bijlage I](#) van het Besluit melden. Niet-meldingsplichtige inrichtingen moeten de meldgegevens als bedoeld in [artikel 10.40 lid 1](#) van de Wet milieubeheer wel registreren, vijf jaar bewaren en desgevraagd binnen redelijke termijn voor toezicht beschikbaar stellen (artikel 2 lid 3 van het besluit).

Voor dit sectorplan geldt de volgende uitzondering.

In artikel 2 van het Besluit worden uitgezonderd van de meldingsplicht inrichtingen voor het uitsluitend opslaan, overslaan en verwerken van:

1. papier/karton, **textiel**, ferrometalen, non-ferrometalen, schroot, schone kunststoffen, glas, banden, kabelschroot omhuld of geïsoleerd met kunststoffen, niet zijnde grondkabels;
2. batterijen en accu's, elektr(on)ische apparatuur en autowrakken, voor zover in het kader van producentenverantwoordelijkheid hierover afspraken zijn vastgelegd met of namens de producent/importeur;
3. een combinatie van de onder 1 en 2 genoemde afvalstoffen.

Indien een inrichting daarnaast ook ander afvalstoffen opslaat, overslaat of verwerkt waarvoor geen uitzondering op de meldingsplicht geldt, dan dienen alle afvalstoffen (dus inclusief bovenstaande) gemeld te worden aan het LMA.

Meer informatie over het Besluit en de Regeling melden is te raadplegen op de site van het [Landelijk Meldpunt Afvalstoffen](#) (LMA).

Mengen

Op termijn wordt de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen ingetrokken en zal de Lijst met gescheiden te houden categorieën van afvalstoffen als bedoeld in hoofdstuk [Mengen](#) van het beleidskader uit Bijlage 5 van het LAP ook opgenomen worden in het Activiteitenbesluit. In het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn regels gesteld met betrekking tot het mengen van niet-gevaarlijke afvalstoffen. Deze regels worden aangevuld met bepalingen over het mengen van gevaarlijke afvalstoffen.

Textiel valt in de lijst met gescheiden te houden categorieën van afvalstoffen onder categorie 20 van tabel 1 en moet gescheiden worden gehouden van andere (gevaarlijke) afvalstoffen. Verzoeken op basis van de aanvraag van een omgevingsvergunning om textiel te mogen mengen met andere afvalstoffen worden alleen gehonoreerd wanneer dit de verwerking volgens de minimumstandaard van zowel textiel als van de afvalstof waarmee het wordt gemengd niet frustreert. Hiertoe worden zonnodig voorwaarden aan de toestemming verbonden.

Uitzonderingen op de vergunningplicht (omgevingsvergunning voor milieu)

In principe zijn inrichtingen voor alle handelingen (inclusief handelingen voorafgaand aan nuttige toepassing of verwijdering, zoals opslag) met afvalstoffen vergunningplichtig. Op deze vergunningplicht bestaan uitzonderingen welke genoemd worden in het [Besluit omgevingsrecht](#) (Bor), bijlage I onderdeel C, categorie 28, onderdeel 28.10. In sommige gevallen is nog wel een zogenaamde Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) nodig. Artikel 2.2a van het Besluit omgevingsrecht wijst aan wanneer een OBM van toepassing is. De gevallen waarin de OBM moet of kan worden geweigerd volgt uit artikel 5.13b van het Besluit omgevingsrecht. Zie voor meer informatie de site van [InfoMil](#).

Inrichtingen die uitgezonderd zijn van de vergunningplicht, moeten wel voldoen aan de voorschriften uit het [Activiteitenbesluit](#).

Voor handelingen met ingezameld textiel kunnen de uitzonderingen genoemd onder de punten 4, 21, 25, 29, 33 en 34 van toepassing zijn. In het [Activiteitenbesluit milieubeheer](#) staat een overzicht van alle uitzonderingen.

VII Achtergronden bij grensoverschrijdend transport van afvalstoffen

Indeling op basis van Groene en Oranje lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Groene en Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage III respectievelijk bijlage IV van [Verordening \(EG\) 1013/2006](#)) die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het [Verdrag van Bazel](#) en het [OESO-besluit](#).

Textiel komt voor op de Groene lijst van afvalstoffen. Gescheiden ingezameld textiel dat voldoende gescheiden is met het oog op de voorgenomen toepassing (product- of materiaalhergebruik) en geen verontreinigingen (niet tot textiel behorende materialen als gordijnrails, kledinghangers) bevat, wordt aangemerkt als Groene lijst-afvalstof. Gescheiden ingezameld textiel dat onvoldoende gescheiden is of verontreinigingen bevat, wordt niet aangemerkt als Groene lijst-afvalstof.

Als een code van de Groene lijst van afvalstoffen van toepassing is, hoeft voor de overbrenging van die afvalstoffen de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming niet te worden gevolgd, mits de afvalstoffen worden overgebracht:

- voor nuttige toepassing, en
- tussen landen die partij zijn bij het OESO-besluit, of
- naar een niet-OESO-land dat op grond van [Verordening \(EG\) 1418/2007](#) heeft aangegeven deze afvalstoffen te willen ontvangen zonder voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming.

Bij de overbrenging moet wel informatie aanwezig zijn als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EG) 1013/2006 (een ingevuld formulier uit bijlage VII). De procedure is beschreven in hoofdstuk [Toetsingskader in- en uitvoer](#) in het beleidskader.

Als een code van de Oranje lijst van afvalstoffen van toepassing is, als de afvalstof niet is ingedeeld op een van de afvalstoffenlijsten, of als in Verordening (EG) 1418/2007 voor de overbrenging van afvalstoffen van de Groene lijst is aangegeven dat dit is vereist, moet voor de overbrenging van de afvalstoffen altijd de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. Of export is geheel verboden. De procedure is beschreven in hoofdstuk [Toetsingskader in- en uitvoer](#) van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Groene lijst

Groene lijst	
Codes op basis van bijlage IX van het Verdrag van Bazel	B3030, B3035

Vermeld de code van de Groene lijst altijd bij kennisgevingen.

VIII Verdere informatie

Vereniging Herwinning Textiel ([VHT](#))